

Research Paper**Prevalence of Depression in Turk Azeri Older Adults of Iran**

Kazem Ashrafi¹, *Robab Sahaf^{2,3}, Farahnaz Mohammadi Shahbalaghi^{3,4}, Akram Farhadi⁵, Gholamreza Ansari⁶, Farid Najafi⁷, Azizeh Gharanjik¹, Shadi Ghaderi¹

1. G.P., MPH, Department of Ageing, Iranian Research Center on Ageing, University of Social Welfare & Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran.

2. Associate Professor, Department of Ageing, University of Social Welfare & Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran.

3. Associate Professor, Iranian Research Center on Ageing, University of Social Welfare & Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran.

4. Associate Professor, Department of Nursing, University of Social Welfare & Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran.

5. Assistant Professor, Department of Nursing, School of Nursing and Midwifery, Bushehr University of Medical Sciences, Bushehr, Iran.

6. PhD, Iranian Research Center on Ageing, University of Social Welfare & Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran.

7. Assistant Professor, Department of Biostatistics and Epidemiology, School of Public Health, Kermanshah University of Medical Sciences, Kermanshah, Iran.

Citation: Ashrafi K, Sahaf R, Mohammadi Shahbalaghi F, Farhadi A, Ansari Gh, Najafi F, et al. [Prevalence of Depression in Turk Azeri Older Adults of Iran (Persian)]. Journal of Sabzevar University of Medical Sciences. 2017; 23(6): 856-865. <http://dx.doi.org/10.21859/sums-2306856>

doi: <http://dx.doi.org/10.21859/sums-2306856>

Received: 13 Aug. 2016

Accepted: 08 Dec. 2016

ABSTRACT

Backgrounds: The population aging is a pretty new phenomenon and psychological disorder is one of the most important problems associated with the elderly communities. In ethnic societies, there are some barriers in the elderly that could impede the diagnosis of psychological and mood disorders such as depression. The current cross sectional study investigated the demographic characteristics, prevalence of depression, and some social factors and personal health problems of 60 Iranian Azeri Turkish elderly cases who stayed home.

Methods & Materials The current cross sectional study was conducted on 300 Iranian Azeri Turkish elderly who participated in the study voluntarily and had no cognition impairment. Samples were selected randomly. The study participants filled out a questionnaire containing demographic information, health status and diseases antecedent; the questionnaire of depression in the elderly (GDS-15) was also completed by interviewing the cases. Collected data were analyzed by SPSS version 16 employing t test, Chi-square test, and ANOVA.

Results The mean age of the study cases was 70 ± 7.2 years in males and 69 ± 6.5 years in females. Based on the results of the current study, the mean score of depression in the study cases was 4.62 ± 3.53 . The prevalence of minor depression was 28%, moderate depression 10.3%, and major depression 6.3%; also, 55.4% were asymptomatic. There was a significant statistical relationship between depression score and gender ($P < 0.001$), occupational status ($P < 0.001$), educational level ($P = 0.01$), physical activity ($P = 0.02$), chronic diseases ($P < 0.001$), hearing impairments ($P = 0.007$), and problems with kidney and urinary tract ($P = 0.04$), gastrointestinal ($P < 0.001$) and musculoskeletal systems ($P < 0.001$); there was no significant statistical relationship between the mean score of depression and the place of living (urban or rural residence), level of income, and living together ($P \geq 0.05$).

Conclusion Depression is one of the most important diseases in aging period. The prevalence of minor and moderate depression among Azeri elderly is lower or similar to those of other studies in Iran. The result indicated a positive and significant relationship between depression and some health status variables. Hence, it is recommended to apply screening programs to identify elderly who are at risk for psychological disorders and also define measures to improve their life satisfaction, health status, and the quality of life.

Keywords:

Depression, Elderly, Azeri Turkish, Demographic characteristics, Chronic diseases

*** Corresponding Author:**

Robab Sahaf, PhD

Address: Department of Ageing, University of Social Welfare & Rehabilitation Sciences, Kodakyar Ave., Daneshjo Blvd., Evin, Tehran, Iran.

Tel: +98 (21) 22180004

E-mail: robabsahaf@gmail.com

شیوع افسردگی در سالمندان تُرک آفری مقیم منزل در شهرستان سلماس

کاظم اشرفی^۱، * رباب صحاف^۲، فرج‌خاز محمدی شاه‌بلاغی^۳، اکرم فرهادی^۴، غلامرضا انصاری^۵، فرید نجفی^۶، عزیزه قرنجیک^۷، شادی قادری^۸

^۱-پژوهشگاه، گروه سالمندی، مرکز تحقیقات سالمندی ایران، دانشگاه علوم پزشکی و توانبخشی، تهران، ایران.

^۲-دانشیار، گروه سالمندی، دانشگاه علوم پزشکی و توانبخشی، تهران، ایران.

^۳-دانشیار مرکز تحقیقات سالمندی ایران، دانشگاه علوم پزشکی و توانبخشی، تهران، ایران.

^۴-دانشیار، گروه پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی و توانبخشی، تهران، ایران.

^۵-استادیار، گروه پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان بوشهر، بوشهر، ایران.

^۶-دکتری، مرکز تحقیقات سالمندی ایران، دانشگاه علوم پزشکی و توانبخشی، تهران، ایران.

^۷-استادیار، گروه آمارزیستی و ایندیکاتوری، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، کرمانشاه، ایران.

چکیده

تاریخ دریافت ۱۳۹۵/۰۵/۰۷

تاریخ پذیرش ۱۳۹۵/۰۷/۱۶

کلیدواژه‌ها با توجه به افزایش جمعیت سالمندان، بیماری‌های مرتبط با این سن از جمله بیماری‌های روانی نیز در حال افزایش است. در جوامع مختلف به وجود قومی و اقلیت‌های مختلف این شیوع بیماری‌های مختلف از جمله افسردگی و حتی بعضی عوامل مرتبط با آن متفاوت باشد. در این مطالعه مقاطعی، وضعیت جمعیت‌نشناختی و میزان شیوع افسردگی و برخی از عوامل اجتماعی و سلامت فردی مرتبط با سالمندان تُرک آفری مقیم منزل پژوهی شد.

مواد و روش‌ها پژوهش حاضر پژوهشی توصیفی-مقاطعی بود که روی سیصد سالمند تُرک آفری مقیم منزل و پیش از ابتدا شناخت انجام شد. نمونه‌گیری این مطالعه به صورت خوشای انتخابی تصادفی انجام شد در این مطالعه از پرسشنامه حلوی اطلاعات جمعیت‌نشناختی و سوابق سالمانی و پرسشنامه بروسی افسردگی در سالمندان (GDS-15) استفاده و بدستور مصاحبه حضوری با سالمند تکمیل شد. اطلاعات به دست آمده با استفاده از روش‌های آماری آزمون تی و تحلیل ولاینس و خن دو در سطح معناداری ≤ 0.05 P تجزیه و تحلیل شد.

ناتای این مطالعه در این سن از سالمندان تُرک آفری می‌باشد که در زمان 69.9 ± 7.2 و در سن 70.0 ± 7.0 بود. براساس پالتمهای تحقیق، میانگین تمره افسردگی در سالمندان تُرک آفری 4.192 ± 3.653 ، میزان شیوع افسردگی خیلی اکثر صد افسردگی متوسط 4.8 ± 3.0 درصد افسردگی شدید 1.3 ± 1.0 درصد بدون علامت بود در این تحقیق، بین میانگین افسردگی و جنس، وضعیت اشتغال، سطح تحصیلات، سن، وضعیت تأهل، فعالیت ورزش، بیماری‌های مزمن، سابقه سقوط و مشکلات شناختی، کلوبی، اذراری، گوارشی و ضایای اسکلتی ارتباط آماری معنادار مشاهده شد ($P \leq 0.05$). این در حالی بود که بین میانگین افسردگی، و محل سکونت در شهر با رسته و سطح درآمد ارتباط آماری معنادار وجود نداشت ($P \geq 0.05$).

نتیجه‌گیری شیوع افسردگی شدید و متوجه در سالمندان تُرک آفری برایرا کمتر از دیگر پژوهش‌های ایران بود با توجه به ارتباط بین افسردگی با شاخص‌های منوط به سلامت و بیماری‌های از طریق اجرای برنامه‌های غیرالگری که به شناسایی بیوس سالمندان در معرض خطر بیماری‌های روانی و رتقای سطح رضایت از زندگی و سلامت و کیفیت زندگی منجر می‌شود، زمینه‌های لرقای سطح بهداشت روان را در این افراد فراهم آورد.

کلیدواژه‌ها:

شیوع، افسردگی،

سالمندان تُرک آفری،

متغیر جمعیت‌نشناختی،

بیماری‌های مزمن

مقدمه

جهان، یعنی در حدود ۱ میلیارد و ۲۰۰ میلیون نفر، را افراد سالمند تشکیل خواهند داد و ۷۰ درصد از این جمعیت، در گشورهای در حال توسعه زندگی خواهند کرد [۱]. افزایش جمعیت سالمندان می‌تواند به عنوان مسئله‌ای مهم برای گشورها و دولتها مطرح باشد؛ چراکه با این افزایش، جامعه با دشواری‌ها و مسائل مربوط به جمعیت افراد سالمند مواجه خواهد شد. سالمندان بدلایلی

ساکنان جهان در دوره‌ای پیش‌زمین‌بر زندگی برای آنها می‌شوند که امید به زندگی برای آنها به طور دائم در حال افزایش است و افزایش سالانه جمعیت سالمندان بر تعداد متولان هر سال سبقت گرفته است. با ادامه این وضعیت برآورد می‌شود که تا سال ۲۰۲۵، ۱۴ درصد جمعیت

* نویسنده مسئول:

دکتر رباب صحاف

نشالی؛ تهران، اولین، بلوار داشجو، بین‌بست کودکیار، دانشگاه علوم پزشکی و توانبخشی، گروه سالمندی.

تلفن: ۰۹۸۰۰۰۲۲۱۸۰۰۰۴

پست الکترونیکی: robabsahaf@gmail.com

مرتبطباً آن در سالمندان اصفهانی^۸، شیوع افسردگی در سالمندان ساکن جامعه را ۶۳/۷ درصد اعلام کرددند که ۰/۷۰۴ درصد از آن‌ها افسردگی متوسط و ۰/۳۲ درصد افسردگی شدید داشتند^[۱۴].

براساس نظریه‌های روان‌شناسی اجتماعی، افسردگی در سالمندان تابعی از تأثیر پیچیده و متقابل عوامل اجتماعی، جسمی، روانی و زیستمحیطی است. برایین‌اساس در برخی پرسنی‌ها تأثیر قومیت و فرهنگ بر اختلال‌های روانی، از جمله افسردگی در دوران سالمندی تأیید شده است؛ زیرا در قومیت‌ها و فرهنگ‌های مختلف، روابط بین افراد در محیط خانواده و جامعه، ارزش‌هایی حاکم بر آن جامعه، میزان حمایت اجتماعی در یافته شده، شیوه زندگی و تجارت در طول دوره زندگی متفاوت است و همین عوامل می‌تواند بر سلامت روان افراد در دوره انتهایی زندگی تأثیر بگذارد^[۱۵، ۱۶].

کشور ایران با برخورداری از مجموعه بزرگی از اقوام و فرهنگ‌های گوناگون، توانایی بالقوه‌ای برای بررسی نقش عوامل نژاد و قومیت بر سلامت دارد. اقوام ایرانی برخلاف اقوام گوناگون ساکن در بسیاری از کشورهای مهاجر نیستند و از ساکنان اصلی این کشور محسوب می‌شوند؛ اما متأسفانه مشاهده می‌شود که در حیطه افسردگی، بعویظه افسردگی سالمندان، پژوهش‌های انجام‌شده در سطح کشور، تناسب کافی ندارد و خلاصه‌ای دارد که ۱۶ درصد از جمعیت کشور را تشکیل می‌دهند در مطالعه‌های مربوط به افسردگی در سالمندان، به طور خاص به قومیت تُرك توجهی نشده است و حجم نمونه قومیت تُرك شرکت‌کننده در این مطالعه‌ها کم بوده و به طور اختصاصی گزارش نشده که شیوع افسردگی در سالمندان تُرك‌زبان چقدر است.

باتوجه به افزایش روزافزون جمعیت سالمندی و اهمیت توجه به سلامت روان در این گروه، پژوهشگران مقاله حاضر بر آن شدند تا با طراحی مطالعه‌ای توصیفی‌مقطعي، شیوع افسردگی و عوامل مرتبط با آن را در سالمندان با قومیت تُرك آذربایجانی مقیم منزل در شهرستان سلماس بررسی کنند تا از این طریق زمینه طراحی مداخله‌های بعدی را به منظور پیشگیری و تشخیص و درمان افسردگی در سالمندان این منطقه فراهم سازند.

مواد و روش‌ها

پژوهش حاضر، پژوهشی توصیفی تحلیلی از نوع مقطعی بود که در سال ۱۳۹۰ در شهرستان سلماس، روی سالمندان بیش از چشت سال تُرك آذربایجانی مقیم منزل (نه در بیمارستان یا مرکز نگهداری) انجام شد در این مطالعه سالمند تُرك به فردی گفته می‌شد که حداقل یکی از والدین او تُرك بود و به زبان تُركی آذربایجانی تکلم می‌کرد و بیش از ۵۰ درصد از عمرش را در مناطق تُرکنشین ایران سپری کرده بود. از دیگر معیارهای ورود

همچون کاهش اعتمادبه نفس یا ازدست‌دادن آن، کاهش فعالیت و تحرک، ازدست‌دادن دوستان و نزدیکان، کاهش استقلال مادی و جسمانی و بیماری‌های مزمن در مقایسه با دیگر گروه‌های جمعیتی در معرض اختلال‌های روانی بیشتری قرار دارند^[۲].

پژوهشگران نشان می‌دهند که افسردگی از مسلسل روانی شایع در سالمندان است که آثار آن به طور مشخص می‌تواند بیماری‌های همزمان را تشدید کند و کیفیت زندگی و کارایی آن را کاهش و اختلال‌های جسمی و درنهاست مرگ‌ومیرشان را افزایش دهد^[۳]. افسردگی بیشتر وقت‌ها در سیستم مراقبت‌های اولیه بدون تشخیص و درمان باقی می‌ماند و علاوه بر افسردگی در سالمندان بهدلیل همراهشدن آن با مسلسل دوره انتهایی زندگی نادیده گرفته می‌شود و درمان نمی‌شود. در برخی از فرهنگ‌های افسردگی به عنوان ویژگی طبیعی دوران سالمندی در نظر گرفته می‌شود^[۴، ۵]؛ بنابراین دوران سالمندی و شرایط خاص گروه جمعیتی سالمندان و تأمین نیازهای بهداشت روانی آن‌ها به توجه ویژه نیاز دارد. افزون براین شناخت ویژگی‌های روانی این افراد در گروه‌ها و قومیت‌های متفاوت که فرهنگ و شیوه زندگی متفاوتی دارند، از اهمیت خاصی برخوردار است.

همان طور که گفته شد، افسردگی به عنوان مشکلی شایع در سالمندان رویه افزایش است در برخی های مختلف در کل جامعه، شیوع اختلال افسردگی اسلامی ۱ تا ۱۶ درصد گزارش شده است؛ در حالی که ۰/۴۲ درصد سالمندان به افسردگی بالینی دچارند^[۶]. محققان نشان داده‌اند که ۱۷ تا ۳۷ درصد مراجعت کنندگان سالمند به سیستم مراقبت‌های اولیه علاوه بر افسردگی دارند که از این میان ۰/۳ درصد در گروه افسردگی اساسی قرار می‌گیرند^[۷].

شیوع افسردگی در کشورهای مختلف با شرایط یکسان، متفاوت است که این تفاوت در میزان شیوع می‌تواند به دلایلی همچون نوع ایزار اندازه‌گیری به کار رفته در آن تحقیق و شرایط فرهنگی و چندرانیابی متفاوت در جامعه بررسی شده باشد^[۸]. این در حالی است که شیوع افسردگی در سالمندان مقیم منزل و بستری در مراکز نگهداری، شباهت‌روزی ترکیه به ترتیب ۰/۲۹ و ۰/۴۲ درصد گزارش شد^[۹]. در زبان شیوع افسردگی شدید در سالمندان ۱/۱۳ درصد و افسردگی خفیف ۳/۲۲ درصد بیان شده است^[۱۰].

در ایران رهگذر و همکاران (۱۳۷۸)، شیوع افسردگی در سالمندان را ۰/۴۲ درصد اعلام کرده‌اند^[۱۱] در مطالعه قادری و همکاران (۱۳۸۹)، شیوع افسردگی متوسط در میان سالمندان با قومیت تُرك ۱۶/۳ درصد و افسردگی شدید ۷ درصد برآورد شد^[۱۲]. قرنجیک و همکاران (۱۳۸۹) نیز مطالعه‌ای روی سالمندان ترکمن انجام دادند که شیوع افسردگی متوسط ۱۰ درصد و افسردگی شدید ۳ درصد گزارش شد^[۱۳]. همچنین منظوری و همکاران (۱۳۸۹) در مطالعه‌شان با عنوان «افسردگی و عوامل

آزمون، افراد دارای امتیاز ۵ تا ۸ به افسردگی خفیف و افراد دارای امتیاز ۹ تا ۱۱ به افسردگی متوسط و افراد دارای امتیاز ۱۲ تا ۱۵ به افسردگی شدید تقسیم‌بندی می‌شوند. این آزمون از روابط و پایابی مناسبی برای سالمندان ایرانی پرخوردار است و نقطعه برش با حساسیت ۹۰ درصد و ویژگی ۴۷ درصد دارد [۱۷].

آزمون دهپرسشی AMT را فروگان و همکاران در سال ۱۳۸۶ اعتباریلی و حساسیت و ویژگی آن را به ترتیب ۸۵ و ۹۹ درصد تعیین کردند از این آزمون برای سنجش اختلال شناخت استفاده می‌شود. در این آزمون، کسب امتیاز کمتر از هفت اختلال شناختی محسوب و برای هر پاسخ صحیح یک امتیاز درنظر گرفته می‌شد [۱۸]. پس از جمع‌آوری اطلاعات مرتبط برای تجزیه و تحلیل آن‌ها از نسخه شانزدهم نرم‌افزار آماری SPSS و برای تحلیل داده‌ها از روش‌های آماری توصیفی و آزمون‌های مستقل و تحلیل واریانس استفاده شد. گفتنی است در آزمون‌های استفاده شده، سطح معنی داری زیر ۰/۰۵ درنظر گرفته شد.

پافتمهای

در این مطالعه، سیصد سالمند (۱۷۷ سالمند مرد و ۱۶۳ سالمند زن) شرکت کردند. میانگین انحراف معیار سن افراد شرکت‌کننده در این مطالعه، سیصد و نه هشتاد و نه (۶۹/۹۱±۶/۸۹) بود. بیشتر افراد (۷۸٪) در گروه سنی سالمندان جوان (۰ تا ۶۰) قرار داشتند و در گروه سنی بیش از ۹۰ سال (سالمندان پیر)، فردی در این مطالعه شرکت نکرد. ۶۷/۳ درصد شرکت‌کنندگان متاهل و بقیه همسرفوتو شدند (۳۲٪) و سالمندان مجرد و مطلقه صفر گزارش شد. از نظر محل سکونت، سیصد ساکن شهر و ۱۳۰ درصد ساکن روستا بودند. ۹۲ درصد سالمندان با همسر و فرزندانشان زندگی می‌کردند و ۱۶ درصد افراد پنهانی یا با بستگان زندگی می‌کردند. ۷۶/۴ درصد گروه مطالعه شده بی‌سواد و ۲۱٪ درصد تحصیلات زیردیپلم و فقط ۲/۳ درصد مدرک دیپلم و بالاتر داشتند. از نظر وضعیت اشتغال، افراد در سه گروه غیرشاغل و از کارافتاده (۵۸٪) و شاغل (۴۰٪) و بازنشسته (۱۲٪) درصد قرار داشتند.

به فرایند مطالعه عبارت بود از: کسب نمره آزمون کوتاه شناخت AMT^۱ بیش از هفت و مبتلابودن فرد به اختلال شناختی و رضایت آگاهانه وی برای شرکت در مطالعه.

حجم نمونه براساس نتایج مطالعه رهگذر و همکاران (۱۳۷۸) و فرمول برآورد نسبت هر جامعه و با درنظر گرفتن احتمال ریزش ۰٪ درصد، سیصد درنظر گرفته شد. نمونه‌گیری به صورت خوشحالی تصادفی بود، یعنی از بین بازده مرکز بهداشتی درمانی سطح شهرستان سلامان، چهار مرکز بهداشتی روستایی و سه مرکز بهداشتی درمانی شهری انتخاب شد. با توجه به مشابهودن جمعیت شهری با روستایی، حجم نمونه هریک از مناطق شهری و روستایی بمعیزان برابر (هریک ۱۵٪ نفر) مدنظر قرار گرفت. سپس پژوهشگران به هریک از این مراکز بهداشتی مراجعه و از طرق پروندهای موجود در آن مراکز، فهرستی از سالمندان بیش از شصت سال را تهیه کردند. بعد از مشخص شدن آدرس‌ها و هماهنگی تلفنی، پژوهشگران با کمک دو نفر کمکپژوهشگر آموزش دیده، به صورت جداگانه به منزل آن افراد مراجعه و بعد از تکمیل فرم رضایت آگاهانه، در صورت داشتن معیارهای ورود به مطالعه، پرسشنامه‌ها را تکمیل کردند.

قسمت اول پرسشنامه اطلاعات جمعیت‌شناختی شامل پرسش‌هایی درباره جنس، محل سکونت، سن، میزان تحصیلات و وضعیت اشتغال، وضعیت تأهل و وجود فرد همراه در زندگی بود. در قسمت دوم پرسشنامه، وضعیت سالمند از نظر داشتن سابقه سقوط و بیماری‌های قلبی عروقی، عضلاتی اسکلتی، تنفسی، شنوایی، کلیوی، گوارشی، بیماری مزمن و انجام ورزش با پرسش از خود فرد بروزی شد در قسمت سوم پرسشنامه، برای بروزی وضعیت سلامت روان فرد از آزمون افسردگی سالمندان GDS^۲ استفاده شد. آزمون افسردگی پانزده‌پرسشی سالمندان را که دکتر ملکوتی و همکاران (۱۳۸۵) در ایران استاندار دسازی کرده‌اند برای غربالگری افسردگی در سالمندان به کار برده می‌شود. براساس این

1. Abreviated Mental Test (AMT)

2. Geriatric Depression Scale (GDS)

جدول ۱. توزیع فراواتی نسبی و مطلق میزان افسردگی در سالمندان ترک آفری مقیم منزل در شهرستان سلامان در سال ۱۳۹۰ (امتیاز GDS).

امتیاز GDS	فراتری	درصد
بین ۰ تا ۳ (بلون افسردگی)	۱۶	۸/۲
بین ۴ تا ۸ (افسردگی خلیف)	۸۴	۲۸
بین ۹ تا ۱۱ (افسردگی متوسط)	۳۱	۱۰/۷۳
بین ۱۲ تا ۱۵ (افسردگی شدید)	۱۹	۵/۳
کل	۳۰۰	۱۰۰

جدول ۲. مقایسه میانگین نمره افسرده‌گی در سالمندان تُرك آذربایجانی مقیم منزل در شهرستان سلماس در سال ۱۳۹۰ به تفکیک متغیرهای جمعیت‌شناسنامه.

P	آماره T	میانگین \pm انحراف معیار	فراوانی	متغیر
۰/۰۰۰	-۶/۲۳۵	۷/۷۴ \pm ۱/۱۷	۱۳۷	مرد
		۵/۷۶ \pm ۰/۰۶	۱۶۳	زن
۰/۰۱۶	-۴/۲۲۹	۴/۸۶ \pm ۰/۷۷	۱۲۲	۷۳/۶۶۰
		۵/۰۲ \pm ۰/۵۲	۶۶	۹۰/۷۷۸
۰/۰۹۹	-۰/۲۲۸	۴/۷۱ \pm ۰/۶۱	۱۳۹	شهر
		۴/۷۸ \pm ۰/۷۶	۱۵۱	روستا
۰/۰۰۴	-۴/۹۲۴	۴/۲۱ \pm ۰/۷۷۸	۲۰۲	متاهل
		۵/۳۷ \pm ۰/۷۸۹	۹۸	همسرفوت شده (بیوه)
۰/۰۰۲	-۱/۰۳۳	۴/۵۶ \pm ۰/۶۹۵	۲۷۶	وجود فرد همراه در زندگی
		۵/۳۱ \pm ۰/۲۲	۳۴	تها باستکان

نتایج حاصل از این مطالعه، شیوه کلی افسرده‌گی در سالمندان

تُرك آذربایجانی را در حدود میانگین نمره افسرده‌گی، تغلوت آماری معنی‌داری نشان داده نشد (جدول شماره ۲).

در این مطالعه با توجه به نتایج بدست آمده، مشخص شد که بین میانگین نمره افسرده‌گی و شاخص‌های مریبوطه سلامت نظیر وزش ($P=0/000$)، سابقه سقوط ($P=0/03$)، ابتلاء به بیماری‌های مزمن ($P<0/001$)، کلیوی ($P=0/041$)، گواراشی ($P<0/001$)، عضلانی اسکلتی ($P<0/001$) و شنوایی ($P=0/007$)، رابطه آماری معناداری وجود دارد. با این حال میانگین نمره افسرده‌گی با بیماری‌های قلبی عروقی رابطه آماری معناداری نشان نداد.

نتایج حاصل از این مطالعه، شیوه کلی افسرده‌گی در سالمندان تُرك آذربایجانی را در حدود میانگین نمره افسرده‌گی، بهطور معناداری در زنان بیشتر از مردان ($P=0/000$) و در سالمندان متاهل کمتر از سالمندان بیوه ($P=0/004$) بود (جدول شماره ۲). میانگین نمره افسرده‌گی با سن، ارتباط معنی‌داری نشان داد ($P=0/016$). بهطوری که سالمندان جوان، نمره افسرده‌گی کمتری داشتند. همچنین میانگین افسرده‌گی در سالمندان بی‌سواد از سالمندان باسوان و در سالمندان خیرشاغل و از کارافتاده در مقایسه با سالمندان شاغل و بازنشسته، بهطور معنی‌داری بیشتر بود (جدول شماره ۲).

جدول ۳. تحلیل واریانس میانگین نمره افسرده‌گی در سالمندان تُرك آذربایجانی مقیم منزل در شهرستان سلماس در سال ۱۳۹۰ بر حسب اشتغال و تحصیلات.

P	آماره F	مقدار	متغیر	فراوانی	میانگین \pm انحراف معیار	احتمال لون	مجموع مجذوبات	مقدار	آماره F	مقدار
۰/۰۰۰	۲۶/۲۶۱	۳۷۷۶/۳۷۷	۳۱۷۳/۱۶۱	۸۶۳/۲۷۶	۰/۰۰۴	۷/۹۰۴	۷/۹۴	۹	شاغل	
			بازنشسته	۲/۱۲	۳۴	۲/۷۵	۴/۹۲۲	۱۷۶	از کارافتاده و غیرشاغل	
۰/۰۰۱	۷/۱۱۴	۳۷۷۶/۳۷۷	۳۵۸۷/۳۷۷	۱۷۰/۸۰۴	۰/۱۶۴	۳/۰۰۷	۵/۰۴	۲۲۹	بی‌سواد	
			زیرشیخ	۳/۲۲	۹۳	۲/۸۲۸	۲/۸۲۸	۷	تحصیلات	
			دیبلم و بالاتر							

جدول ۲. مقایسه میانگین نمره افسردگی در سالماندان ترک آذربایجان مقيم منزل در شهرستان سالماندان در سال ۱۳۹۰ بر حسب متغیرهای مرتبط با سلامت.

P	آماره T	میانگین ± انحراف استاندار	فراتر از	متغیر
-0.002	2/168	۴/۹۹±۰/۷۱	۳۲۵	خیر
		۴/۸۵±۰/۰۴	۷۵	بل
-0.03	-۲/۲۰۷	۴/۲۱±۰/۰۹۷	۳۲۵	خیر
		۵/۵۸±۰/۰۷۸	۵۵	بل
-0.000	-۰/۰۸۱	۲/۰۹±۰/۸۲۵	۸۳	خیر
		۵/۲۵±۰/۵۸۸	۲۱۷	بل
-0.031	-۲/۰۳۹	۴/۲۸±۰/۰۸۹	۳۲۶	خیر
		۵/۰۳±۰/۵۸۸	۷۰	بل
-0.001	-۰/۰۴۷	۴/۲۶±۰/۰۲۰	۳۲۷	خیر
		۶/۲۶±۰/۰۲۲	۴۳	بل
-0.000	-۰/۰۴۱۴	۳/۲۸±۰/۰۸۶	۱۷۰	خیر
		۳/۶۴±۰/۰۶۲	۱۳۰	بل
-0.007	-۰/۰۷۵۹	۳/۲۸±۰/۰۲۲	۲۲۶	خیر
		۳/۹۱±۰/۰۸۷	۷۲	بل
-0.004	-۰/۰۹۸	۳/۳۳±۰/۰۷۷	۲۶۰	خیر
		۵/۸±۰/۰۷۸	۴۰	بل

جدول ۲. مقایسه میانگین نمره افسردگی در سالماندان ترک آذربایجان مقيم منزل در شهرستان سالماندان در سال ۱۳۹۰ بر حسب متغیرهای مرتبط با سلامت.

متوسط شیوع افسردگی در مطالعه فراتحلیل دادمه‌های نه کشور اروپایی (۱۲/۳ درصد) بالاتر است [۲۵].

از عواملی که بمنظور می‌رسد نقش مهمی در پایین‌بودن افسردگی در سالماندان مطالعه شده در مقایسه‌ها بپیشتر پژوهش‌های موجود داشته باشد، بافت فرهنگی موجود در قومیت ترک آذربایجان همچون احترام به سالماندان، زندگی به صورت خانواده‌های گسترده، اعتقادهای مذهبی و وجود روایت‌هایی است که سرپرستی والدین سالماندان را بر عهده فرزندان، بعویظه فرزند بزرگ خانواده، قرار داده است. از دلایل بالابودن شیوع در مقایسه‌ها کشورهای اروپایی، وجود سیستم‌های خدمات رسمی مناسب در زمینه مراقبت از سلامت روان برای شناسایی و اقدام به موقع برای سالماندان در این کشورهای است. یکی از دلایل تفاوت بین میزان شیوع گزارش شده در پژوهش‌های افسردگی سالماندان، به کارگیری ایزار با نقطه برش متفاوت بوده است [۲۶].

شایان ذکر است که با وجود شیوع بمنسبت پایین افسردگی متوسط و شدید در این قومیت، افسردگی خفیف شیوع بمنسبت بالایی دارد که به شناسایی و درمان بهنگام نیاز دارد. این موضوع به

نتایج این مطالعه، نشان دهنده ابتلاء ۱۶/۵۳ درصد از سالماندان ترک آذربایجان به افسردگی متوسط و شدید بود که به طور کلی در مقایسه‌ها پژوهش‌های انجام شده در ایران، کمتر یا بمنسبت برابر است. در مقایسه‌ها مطالعه‌های داخلی، میزان شیوع افسردگی در این مطالعه بیش از مطالعه قرقیزیک و همکاران در جمعیت ترکمن (۱۱ درصد) و مطالعه خوشبین (۱۳ درصد) بود [۱۳، ۱۹]. این در حالی بود که میزان شیوع افسردگی کمتر از مطالعه قادری و همکاران در جمعیت سالماندان گرد (۲۲/۲۲ درصد)، رهگذر و همکاران (۲۲/۴ درصد)، مجیدی و همکارانش (۲۳/۵ درصد)، سهولی و همکارانش (۳۱/۹ درصد) و منظوری و همکارانش (۳۳/۷ درصد) گزارش شد [۱۱، ۱۲، ۱۴، ۲۰، ۲۱]. در مقایسه‌ها پژوهش‌های کشورهای دیگر، میزان شیوع افسردگی در این مطالعه کمتر از کشورهای هند (۴۰/۰ درصد)، گره (۳۶/۰ درصد)، ژاپن (۴۱/۴ درصد) و سریلانکا (۴۷/۸ درصد) بود [۵، ۲۲-۲۴]. این امر در حالی بود که میزان شیوع افسردگی در این مطالعه از

بحث

روستا و نیز شباهت بسیار زیاد شهرهای کوچک از نظر فرهنگ و سنت حاکم بر آن‌ها را دلیلی بر پیساندن این شاخص در شهر و روستاهای مطالعه شده دانست. با توجه به اینکه تمدّد بسیار کمی از افراد سالم‌تر برسی شده تنها زندگی می‌گرددند (در حدود ۷۰٪)، ارتباطی بین افسردگی و وجود فرد همراه در زندگی مشاهده نشد.

نتایج این مطالعه از بیشتری‌بودن افسردگی در بین سالم‌تران با تحصیلات کمتر و غیرشاغل و بدون همسر حکایت داشت که با نتایج دیگر مطالعه‌های نیز همخوانی داشت [۲۲، ۲۳، ۲۸-۳۰، ۱۱-۱۴]. پایین‌بودن سطح تحصیلات، نامناسب‌بودن وضعیت اشتغال، کم‌بودن مشارکت و حمایت اجتماعی مسائلی است که فقط به جامعه‌ای خاص تعلق ندارد و مشکل بیشتر جوامع است که نیاز به بررسی‌های بیشتر و مقابله‌ای و جامع تر وجود دارد. تمامی موارد ذکر شده، فرد سالم‌تر را در معرض نگرانی‌ها و شرایط روانی خاصی قرار می‌دهد و برای خارج شدن سالم‌تران از این بحران، به برنامه‌بیزی و سازمان‌دهی سیاست‌گذاران نیاز است به منظور تأمین آسایش و رفاه و امنیت روانی سالم‌تران، خانواده‌ها نقش مهمی دارند و می‌توانند کارهایی از این‌دست انجام دهند. سپردن اجرایی برخی فعالیت‌ها مانند اجرای بعضی از مراسم‌های خانوادگی به سالم‌تران و شرکت‌دادن آنان در کارهای مختلف براسان توانی‌شان و در نظر گرفتن سهمی از درآمد خانواده برای حمایت اقتصادی از سالم‌تران.

در زمینه ارتباط افسردگی با متغیرهای مربوط به سلامت فرد، براسان شواهد این مطالعه بین افسردگی و ابتلاء به بیماری‌های مزمن، مصرف دارو، سابقه سقوط و ابتلاء به بیماری‌های شناختی، عضلانی اسکلتی، گوارشی و کلیوی و ادراری ارتباط آماری معنی‌داری وجود دارد. این یافته با یافته‌های پژوهش‌های دیگر همسو بود [۲۴-۲۶، ۲۷، ۲۸، ۲۹، ۱۱، ۲۲-۲۴]. با توجه به ارتباط افسردگی با بیماری‌های مزمن و مشکل انداخته براسان نتایج این مطالعه، به نظر می‌رسد سبک و شیوه زندگی این سالم‌تران به انداخته‌ای اصلاحی و پیشگیری نیاز دارد از جمله مسائلی که می‌تواند در یک روز با تشکید بیماری‌های مزمن تأثیرگذار باشد. عادت‌های غذایی غیراصولی، مانند مصرف غذاهای پرچرب، استفاده کم از روغن‌های مایه، کم‌بودن مصرف غذاهای دریایی، نداشتن فعالیت ورزشی، چیدمان خاص خانه و استفاده نکردن از میز و صندلی نشست و برخاستهای متعدد را موجب می‌شود.

با توجه به رابطه معنی‌دار بین افسردگی و ابتلاء به بیماری‌های مزمن، تقویت برنامه‌های غربالگری بهداشتی، پیویزه بیماری فشارخون و دیابت و بیماری‌های روانی، که در حال حاضر در روستاهای اجرا می‌شود و استمرار این برنامه به شهرهای می‌تواند از جمله کارهای مفید در پیشگیری از افسردگی باشد. افزون براین برای اصلاح شیوه زندگی سالم در سالم‌تران، وزارت بهداشت

دو دلیل اهمیت دارد: ۱. بدلیل آنکه انجام برنامه‌های پیشگیرانه از افزایش شدت افسردگی جلوگیری می‌کند. ۲. بدلیل آنکه شیوع پایین افسردگی شدید موجب کم‌اهمیت جلوه‌دادن موضوع برای مستوان امر نشد.

در این مطالعه، افسردگی در زنان شیوع بیشتری داشت که به جز در سه مطالعه [۱۴، ۲۱، ۲۶] با دیگر مطالعه‌ها هم‌راستا بود [۱۱-۱۳، ۲۲-۲۵، ۲۷-۲۹]. در مطالعه حاضر بیشتری‌بودن شیوع افسردگی در زنان ترک آنلری، می‌تواند بدلیل این واقعیت باشد که در گروه‌های قومیتی برای زنان محدودیت‌های خاصی وجود دارد. از جمله این محدودیت‌ها عبارت است از: تحصیلات پایین (بهویژه در گروه نسل کوتني سالم‌تران)، وضعیت اشتغال و نداشتن درآمد مستقل بیشتر زنان، محدودیت‌بودن روابط اجتماعی و هزگز ترددانستن مقام مرد در پرایر مقام زن. هرچند با بهبود نگرش خانواده‌ها، وضعیت تحصیل در گروه‌های زنان بهتر و شرایط کار در جامعه برای زنان مهیا شده است و زنان راحت‌تر می‌توانند در فعالیت‌های اجتماعی و اقتصادی مشارکت کنند.

امید است با توسعه عوامل ذکر شده، در آینده شاهد تأثیر مثبت این عوامل شر کاهش بروز افسردگی در زنان باشیم. با توجه به بیشتری‌بودن شیوع افسردگی در سالم‌تران زن، باید بررسی‌های کاملی در زمینه اثواب علل تأثیرگذار بر افزایش میزان افسردگی در زنان، از جمله بیشتری‌بودن بعد خاتوار، نداشتن درآمد مستقل، بی‌سوادی یا کم‌سوادی و نداشتن مشارکت‌های اجتماعی عامله‌بستند انجام شود. افزون براین باید بدمنظور ترقیع منزالت اجتماعی و موانع پیش روی این گروه، قوانین مؤثرتری وضع شود.

در این پژوهش، میانگین نمره افسردگی در گروه سنی بالاتر بیشتر است که این یافته با دیگر پژوهش‌های موجود هم را است. نتایج هم‌راستانی‌بود [۱۳، ۱۴، ۲۵]. افزایش سن به تنها یک میزان شیوع افسردگی را افزایش نمی‌دهد. بلوغ‌داشتن بدلیل همراهی با برخی مسائل، از جمله افزایش بیماری‌های مزمن و همراه‌با درد، افزایش مصرف دارو، کاهش توائی‌های عملکردی، افزایش اختلال‌های شناختی و افزایش حوادث پر اضطراب زندگی، همچون داغ‌دیدگی می‌تواند با افزایش میزان شیوع افسردگی همراه باشد که نتایج این مطالعه نیز بیانگر این موضوع است.

در این بررسی برخلاف برخی بررسی‌ها [۲۱، ۲۸، ۲۹، ۳۲]، ارتباطی بین افسردگی با متغیرهایی همچون سطح درآمد و محل سکونت و وجود فرد همراه در زندگی وجود نداشت. این در حالی بود که پژوهش‌هایی نیز وجود داشت که با این نتایج هم‌راستا بود [۱۲-۱۴، ۲۶]. در زمینه نبود ارتباط معنادار بین محل سکونت و افسردگی، شاید بتوان گسترش برنامه‌ها و خدمات بهداشتی در سطح روستاهای ارتباط بین شهر و

References

- [1] Anderson GF, Hussey PS. Population aging: A comparison among industrialized countries. *The Aging Male*. 2000;3(3):158-158. doi: 10.1080/13685530008500328
- [2] Saberian M, Haji Aghakhani S, Ghorbani R. [Study of the mental status of the elderly and its relationship with leisure time activities (Persian)]. *Journal of Sabzevar University of Medical Sciences*. 2004;10(4):53-60. [
- [3] Macdonald AJD. ABC of mental health: Mental health in old age. *BMJ*. 1997;315(7105):413-7. doi: 10.1136/bmj.315.7105.413
- [4] World Health Organization. Mental health and older adults. Geneva: World Health Organization; 2013.
- [5] Sinha SP, Shrivastava SR, Ramasamy J. Depression in an older adult rural population in India. *MEDICC Review*. 2013;15(4):41-4. PMID: 24253350
- [6] Steffens DC. Prevalence of depression and its treatment in an elderly population: The cache county study. *Archives of General Psychiatry*. American Medical Association. 2000;57(6):601-7. doi: 10.1001/archpsyc.57.6.601
- [7] Alexopoulos GS, Katz I, Reynolds C, Carpenter D, Docherty J. The expert consensus guideline series. Pharmacotherapy of depressive disorders in older patients. *Postgraduate Medical Journal*. 2001;1:86. PMID: 12705639
- [8] Beekman AT, Copeland JR, Prince MJ. Review of community prevalence of depression in later life. *The British Journal of Psychiatry*. Royal College of Psychiatrists; 1999; 174(4):307-11. doi: 10.1192/bj.174.4.307
- [9] Bekaroğlu M, Uluutku N, Tanrıöver S, Kirpinar I. Depression in an elderly population in Turkey. *Acta Psychiatrica Scandinavica*. 1991;84(2):174-8. doi: 10.1111/j.1600-0447.1991.tb03124.x
- [10] Wada T, Ishine M, Sakagami T, Okumiya K, Fujisawa M, Murakami S, et al. Depression in Japanese community-dwelling elderly—prevalence and association with ADL and QOL. *Archives of Gerontology and Geriatrics*. 2004; 39(1):15-23. doi: 10.1016/j.archger.2003.12.003
- [11] Rahgozar M, Nasrabadi MR. [Feeling of depression, anxiety, and apprehension in the elderly population (Persian)]. *Hakim*. 1999;2(2):103-13.
- [12] Ghaderi S, Sahaf R, Mohammadi Shahbalagh F, Ansari G, Gharanjik A, Ashrafi K, et al. [Prevalence of depression in elderly Kurdish Community Residing in Boukan, Iran (Persian)]. *Iranian Journal of Ageing*. 2012; 7(1):57-66. [Persian]
- [13] Gharanjik A, Mohammadi F, Ansari G, Najafi F, Ghaderi S, Ashrafi K, et al. [The prevalence of depression in older Turkmen adults in 2010 (Persian)]. *Iranian Journal of Ageing*. 2011; 6(3):34-9.
- [14] Manzouri L, Babak A, Merasi M. The depression status of the elderly and its related factors in Isfahan in 2007 (Persian). *Iranian Journal of Ageing*. 2010; 4(4):27-33.
- [15] Park M, Unützer J, Grembowski D. Ethnic and gender variations in the associations between family cohesion, family conflict, and depression in older Asian and Latino adults. *Journal of Immigrant and Minority Health*. 2013;16(6):1103-10. doi: 10.1007/s10903-013-9926-1

برنامه هایی اجرا می کند. با این حال برای تشویق و ترغیب سالمندان به شرکت در این برنامه های آموزشی و اجرای آن ها، از جمله انجام فعالیت های ورزشی توصیه شده و پیروی از برنامه های تقدیمهای خاص ارائه شده و شرکت در اجتماع ها، باید فعالیت های جذبی تری انجام شود.

با توجه به افزایش روند رشد جمعیت سالمندان و شیوه پنهانی چشمگیر افسردگی خفیف در این گروه قومیتی از سالمندان، انجام مداخله های پیشگیرانه با هدف شناسایی و انجام اقدام های درمانی بدینوع، می تواند از پیشرفت این بیماری پنهان جلوگیری و در سیستم مراقبت پهداشتی، هزینه ها را نیز کاهش دهد.

محدودیت ها

محدودیت های این تحقیق عبارت بود از:

۱. برای ارزیابی افسردگی از آزمون غربالگری استفاده شد و از آزمون ها و معاینمه های کلینیکی بر اساس مصاحبه روان بیزشگی DSM-۴^۱ برای تشخیص افسردگی پهله گرفته نشد. البته آزمون GDS-۱۵^۲ با توجه حساسیت و ویژگی فراوان، در حال حاضر یکی از آزمون های پر کاربرد جهان استه.

۲. حذف افراد مشکوک به اختلال شناختی با انجام آزمون AMT^۳، پاucht شد گروهی از مطالعه حذف شوند که بیشترین امکان ابتلاء به افسردگی را داشتند.

۳. نمونه گیری فقط در یک شهرستان استان انجام شد.

۴. سالمندان تُرک آذربایجان مقیم آسایشگاهها و بیمارستان ها برسی نشده؛ بنابراین نتایج آن را نمی توان به این گروه از سالمندان تُرک آذربایجان تعمیم داره.

تشکر و قدردانی

این مقاله برگرفته از پایان نامه آقای کاظم اشرفی با عنوان «بررسی شیوه افسردگی در سالمندان تُرک آذربایجان مقیم منزل در شهرستان سلماس در سال ۱۳۹۰» برای اخذ مرک گواهی عالی پهداشت عمومی در گرایش سالمندی بود. بدین وسیله پژوهشگران بر خود لازم می دانند تا از مسئولان واحد پهداشت خانواده مرکز پهداشت شهرستان سلماس و تماشی گارشناشان و بهوزان و سالمندان شرکت گفته در این مطالعه قدردانی کنند.

3. Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders

- [16] Lai DW. Impact of culture on depressive symptoms of elderly Chinese immigrants. Canadian Journal of Psychiatry. 2004; 49(12):820-7. doi: 10.1177/070674370404901205
- [17] Malakouti K, Fathollahi P, Mirabzadeh A, Salavati M, Kahani S. [Validation of Geriatric Depression Scale (GDS-15) in Iran (Persian)]. Research in Medicine. 2006; 30(4):361-369 [
- [18] Foroughan M, Jafari Z, Shirinbayan P, Ghaem Magham Farahani Z, Rahgozar M. [Standardization of mini-mental state examination among Iranian elderly in Tehran (Persian)]. Advances in Cognitive Sciences. 2009; 10(2):29-37.
- [19] Khoshbin S, Eshrati B, Azizabadi Farahani A. [Elderly status report- Iran 2001 (Persian)]. Tehran: Ministry of Health and Medical Education; 2005.
- [20] Sohrabi M, Zolfaghari P, Mehdizadeh F, Aghayan M, Aghamashadi M, Shariati Z. [Evaluation and comparison of cognitive state and depression in elderly admitted in sanitarium with elderly sited in personal home (Persian)]. Knowledge & Health. 2008; 3(2):27-31.
- [21] Majdi MR, Ghayour Mobarhan M, Salek M, Taghi M, Mokhber N. [Prevalence of depression in an elderly population: A population-based study in Iran (Persian)]. Iranian Journal of Psychiatry and Behavioral Sciences. 2011; 5(1):17-24.
- [22] Kim JI, Choe MA, Chae YR. Prevalence and predictors of geriatric depression in community-dwelling elderly. Asian Nursing Research. 2009; 3(3):121-9. doi: 10.1016/s1976-1317(09)60023-2
- [23] Kim O, Byeon YS, Kim JH, Endo E, Akahoshi M, Ogasawara H. Loneliness, depression and health status of the institutionalized elderly in Korea and Japan. Asian Nursing Research. 2009; 3(2):63-70. doi: 10.1016/s1976-1317(09)60017-7
- [24] Malhotra R, Chan A, Østbye T. Prevalence and correlates of clinically significant depressive symptoms among elderly people in Sri Lanka: Findings from a national survey. International Psychogeriatrics. 2009; 22(02):227. doi: 10.1017/s1041610209990871
- [25] Copeland JR, Beekman AT, Braam AW, Dewey ME, Delespaul P, Fuhrer R, et al. Depression among older people in Europe: The EURODEP studies. World Psychiatry. 2004; 3(1):45-9. PMCID: PMC1414664
- [26] Mubeen SM, Henry D, Qureshi SN. Prevalence of depression among community dwelling elderly in Karachi, Pakistan. Iranian Journal of Psychiatry and Behavioral Sciences. 2012; 6(2):84-90. PMCID: PMC3940012
- [27] Luppia M, Sikorski C, Luck T, Weyerer S, Villringer A, König HH, et al. Prevalence and risk factors of depressive symptoms in latest life-results of the Leipzig Longitudinal Study of the Aged (LEILA 75+). International Journal of Geriatric Psychiatry. 2011; 27(3):286-95. doi: 10.1002/gps.2718
- [28] Rajabizadeh GH ZA, Gholami KH, Hanafi S. [Prevalence of Depression in Kermanian Geriatrics, 2002 (Persian)]. Journal of Rafsanjan University of Medical Sciences. 2005; 3(1):58-66.
- [29] Yaka E, Keskinoglu P, Ucku R, Yener GG, Tunca Z. Prevalence and risk factors of depression among community dwelling elderly. Archives of Gerontology and Geriatrics. 2014; 59(1):150-4. doi: 10.1016/j.archger.2014.03.014
- [30] Mobasher M, Moezy M. [The prevalence of depression among the elderly population of Shayestegan and Jahandidegan nursing homes in Shahrekord (Persian)]. Journal of Shahrekord University of Medical Sciences. 2010; 12(2):89-94.
- [31] Gurina NA, Frolova EV, Degryse JM. A roadmap of aging in Russia: the prevalence of frailty in community-dwelling older adults in the St. Petersburg District-The "Crystal" Study. Journal of the American Geriatrics Society. 2011; 59(6):980-8. doi: 10.1111/j.1532-5415.2011.03448.x
- [32] Ekinci M, Tortumluoglu G, Okanli A, Sezgin S. The prevalence of depression in elderly living at home in eastern Turkey, Erzurum. International Journal of Human Sciences. 2004; 1(1):16-24.
- [33] Sajadi H, Mohaqeqi Kamal H, Vameghi M, Forozan AS, Rafei H, Nosratabadi M. [Systematic review of prevalence and risk factors associated with depression and its treatment in Iranian elderly (Persian)]. Iranian Journal of Ageing. 2013; 7(4):7-15.
- [34] Mane A, Patil P, Sanjana T, Sriniwas T. Prevalence and correlates of fear of falling among elderly population in urban area of Karnataka, India. Journal of Mid-Life Health. 2014; 5(3):150. doi: 10.4103/0976-7800.141224

